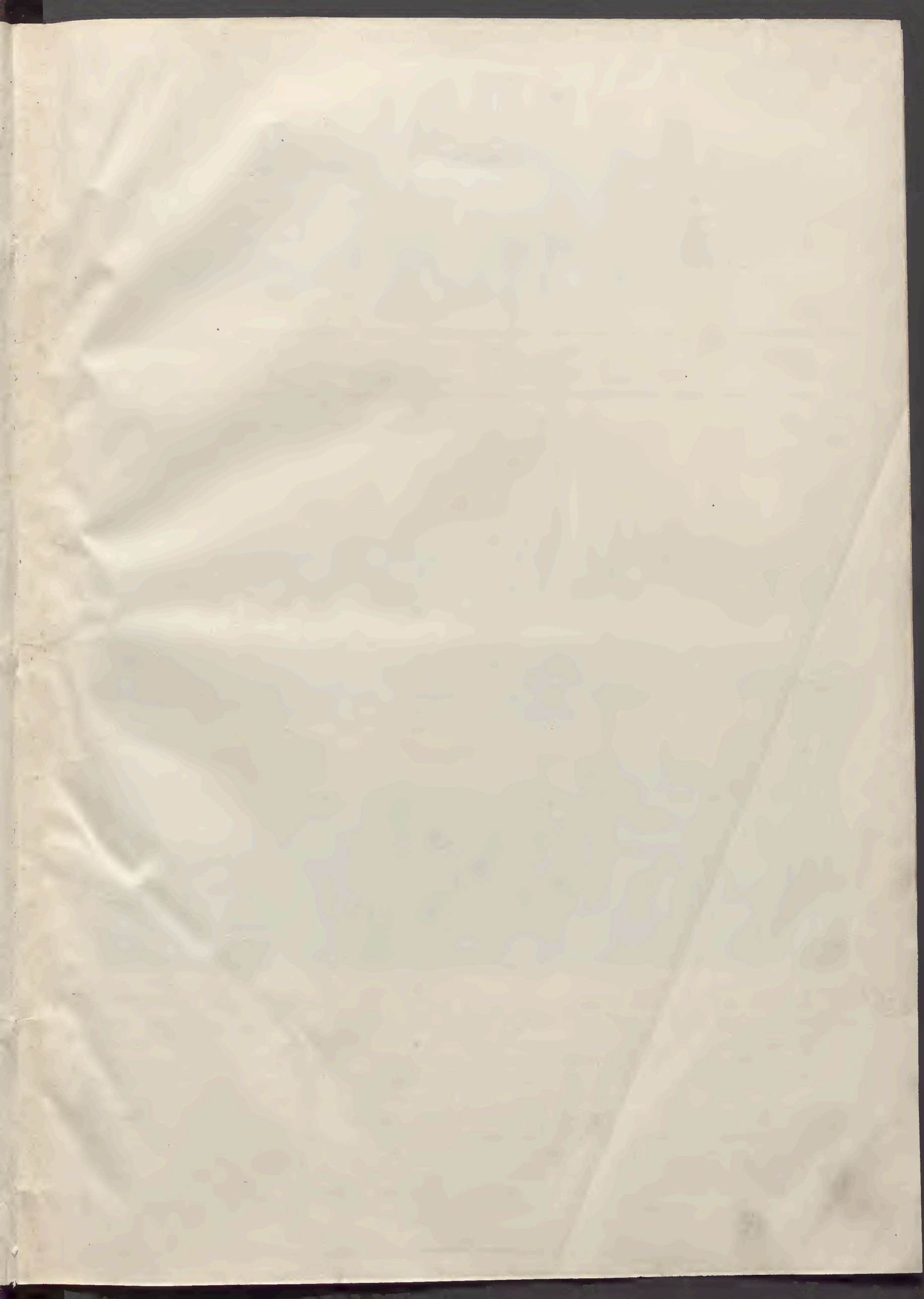

0389

5. II.

3

“ԹՈՂ ՏՈՒՔԻ ՄԱՆԻ ՏՂՈՅԸ ՈՐ ԻՆՏԻ ԳԱՆ” ԴՈՒԿ. ԺԸ. 46:

ՀԱՏՈՐ Ը.

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ՅՈՒՆՈՒՍԱՐ 1, 1879

ԹԻԻ 1

ԵԳԻՊՏՈՍԻ ՄԷՋ ՏԵՍԱՐԱՆ ՄԸ

Եգիպտոսի մայրաքաղաքէն Գահի-
րէյէ տասուերկու մլրն անդին կը
տեսնուի վերը ցուցուած տեղը որ Նե-
ղոսի եղեղն է: Նեղոս որ Եգիպտո-
սի պաշարեութեան և առատութեան
պատճառն է՝ կը տեսնուի վերի պատ-
կերին մէջ: Այս գետն ամէն տարի
յորդեղով կ'ողողէ երկիրը, բայց Ե-
գիպտոսի մէջ կան մեծամեծ առա-
ղաններ կամ համբարանոցք ջրոյ որ
ժամանակ ժամանակ շինուած են, և

որոնց մէջ այն յորդեղալ ջուրերէն
բաւական մաս մը հաւաքուելով կը
համբարուի, յետոյ երբ բերքը կը սկը-
օի հասնիլ, այն համբարեղալ ջուրերով
կ'ողողուին արտերը: Տարի կ'ըլլայ
որ Նեղոս գետը չի յորդեր ըստ բա-
ւականին: Այսպիսի տարիներ ձախորդ-
են Եգիպտոսի ժողովրդեան համար,
վասն զի որիցոյ, չաքարի եղեգան և
բամբակի արտերը որ Նեղոսի մօտե-
րը շատ են՝ կը չորնան երաշտութենէ:
Եգիպտոսի մէջ անձրև գուն ուրեք

կը տեղայ. այս պատճառաւ, երբ Նե-
ղոսի ջուրերն ըստ բաւականին կը
յորդեն, ժողովուրդը կը խնդայ և
ցնծութեան տօներ կը կատարէ:

Եգիպտոսի բրդունք որ կիզիհ կոչ-
ուած գիւղին մօտերն են՝ կը տես-
նուին վերի պատկերին մէջ: Շատ
ճանապարհորդներ կ'երթան տեսնել
այս բուրգերը, և եթէ մարդ մը կ'ու-
ղէ այն բուրգերէն. մէկուն վրայ ելլեր
երեք Ափրիկեցի սև, երկուքը մար-
դուն թեւերէն և երրորդը կռնակէն

բռնելով, ամենէն բարձր բուրգին վրայ անգամ կը հանեն զանի: Բուրգերը մեծամեծ քարերէ շինուած են և թէպէտ քարերն այնպէս դուռած են իրարու վրայ որ սանդղոյ աստիճաններու պէս են, բայց որովհետեւ աստիճանները մէյմէկ կանգուն և աւելի ևս բարձր են, վեր ելլել ուղղութեան այսպէս երեք Սեի օգնութեան կը կարօտին: Բուրգերուն մեծագոյնին բարձրութիւնն է իբր 200 կանգուն և վրան այսինքն գազաթը, շիտակ է և իբր 12 քառակուսի կանգուն ընդարձակ:

Երբ մարդ այս բուրգին վրան կ'ելլէ, ընդարձակ տեսարան մը կ'ունենայ աչքին առջև: Կը տեսնէ մէկըին աւազուտ անասապատ մը, և միւս գին Նեղոս գետը որոյ բոլոր եզերքին վրայ ուրիշ բան չի տեսնուիր բայց կանաչագեղ արտեր և տերեւայից ծառեր: Աւելի հեռուն կը տեսնուին դահլիճի պալատներուն և մէկիթներուն գմբէթները և աշտարակները: Գահիւրէ տանող ճամբուն վրայ արք և կանայք և տղայք բազմութեամբ կ'աշխատին, արեգական տօթադին ժամանակը քար կրելով: Ասոնք աղէկ վարձք առնելու էին, վասն զի չարաչար կ'աշխատին. բայց այս թշուառ մարդոց բնաւ վարձք չի տրուիր: Գործին վերակացուները խարազան ի ձեռին, կը կենան անոնց գլուխը, վայնոր որ չուզեր աշխատիլ: Ինչպէս որ, ըստ ելից գիրքին, փարաւորներուն ատենը եգիպտացիք խորայելի որդիքը բռնի աշխատեցնելով զանոնք չարաչար կը նեղէին, նոյնպէս հիմա այս թշուառ Սեերը գառն տառապանք կը կրեն:

Ոմանք կը կարծեն թէ եգիպտոսի թագաւորը խորայելի որդւոց շինել տուած են այն բուրգերը: Արդարեւ բրգունք շատ դարեր առաջ շինուած են, և զանոնք շինելու համար անտառակոյտ շատ մարդիկ գործածուեցան, բայց և այնպէս յայտնի չէ թէ այն գործաւորք երայեցի՞ էին թէ ուրիշ ազգէ:

ՆՈՐ ՏԱՐԻՈՅՆ ԱՌԱՋԻՆ ՕՐԸ

Երբ առաւօտուն կը լուսնայ, բոլոր աշխարհք ուրախութիւն և զօրութիւն կը ստանայ: Թռչունք անգամ ուրախութեամբ կ'աւետեն առաւօտն իրենց քաղցր երգերովը: Մարդիկ ի-

րենց սովորական դործերն սկսելու համար նոր զօրութիւն և կենդանութիւն առած կ'արթննան քունէն, և եթէ ուղղութեամբ և արդարութեամբ սկսին գործի, բոլոր օրը կ'ըլլան ուրախ և զուարթ:

Հիմա որ 1879 տարին կը մտնենք, կը մաղթենք որ այս յունուարի առաջին օրն Աւետարեբը կարգացող ամէն տղու համար նոր կեանքի մը առաջին օրն ըլլայ: Այս կ'ըլլայ, եթէ ամէն տղայ, քան անցեալ տարիներն, այս տարի իր ծնողացն աւելի հնազանդ, գէպ իր ընկերներն աւելի մարդասէր, և առ Աստուած աւելի հաւատարիմ ըլլալու առաջադրութեամբ սկսի նոր տարին: Նոր տարին աղէկ սկսելու ճամբան է աղօթքով խնդրել Աստուծէ շնորհք և օգնութիւն բարի, հնազանդ և հեզ ըլլալու: Տղայք որչափ կը մեծնան, այնչափ կարօտ են ի վերքան զամենայն աղօթք ընելու սէր և փափաք ունեցող սրտի: Եթէ տղայք աղօթքը սիրեն, Աստուած անոնց աղօթքը կը լսէ, և արեգական պէս որ ջերմութիւն և լոյս կուտայ աշխարհի, Աստուած անոնց իր օգնութիւնը կը շնորհէ: Տղայք, այս կերպով միայն իր տարին կրնայ ձեղի երջանիկ տարի ըլլալ. ես ալ այս յուսով կը մաղթեմ ձեզի «Շնորհաւոր նոր տարի»:

ՆԱՄԱԿԻ ԱՌ ՓՈՔՐ ՏՂԱՅՍ

14.

ՈՐԴԻՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

Բեթղէհէմէն շատ հեռու երկիր մը բնակող քանի մը գիտուն և հարուստ անձինք իմացան թէ Աստուած իւր Որդին աշխարհք ղրկեց, բայց չէին գիտեր թէ իբրեւ տղայ ծնած Աստուածորդին ուր կը գտնուէր, որպէս զի երթալով երկրպագութիւն ընէին անոր: Ուստի Աստուած անոնց աստղ մը ցուցուց երկինքը, և անոնք հասկըցան թէ այն աստղ առաջնորդութեամբ պիտի կրնային գտնել նորածին Աստուածորդին, և պատրաստութիւն տեսան երկայն ճամբորդութիւն մը ընելու, բայց յառաջ քան ճամբայ ելլելը, «Եկէք», ըսին իրարու, «նորածին Աստուածորդւոյն ընծաներ տանինք, վասնզի այն մանկիկը մեծ թագաւոր է», և այնպէս առին իրենց հետ ընծայի համար ոսկի, կնդրուկ և զմուռ: Ճամբան միշտ այն աստղը որ անոնց երեցած էր՝ գիտելով կ'եր-

թային: Վերջապէս աստղը գալով Բեթղէհէմ, տան մը վրան կեցաւ: Յիշեալ անձինք աստղին կենալը տեսնելով շատ ուրախացան, վասնզի մեծ փափաք ունէին զԱստուածորդին տեսնել, և տունը մտնելով տեսան ըզՄարիամ և Յիսուս մանուկը, և երեսի վրայ իյնալով երկրպագութիւն ըրին մանկան, աղօթք և վառաբանութիւն մատուցին անոր, Աստուծոյ որդի և թագաւոր կոչելով զանի, և ընծաները զորս բերած էին՝ մատուցին անոր:

Յիսուսի մայրը Մարիամ աղքատ էր, բայց երբ այն հարուստ անձինք այն ընծաները տուին, հարկաւոր բաներ գնելու ստակ ունեցաւ:

Այն ժամանակ Բեթղէհէմէն քիչ հեռու քաղաք մը Հերովդէս անուն բռնաւոր թագաւոր մը կար: Այս բռնաւորը լսելով յիշեալ գիտուն և հարուստ օտարականներէն թէ՛ Բեթղէհէմ տղայ մը ծնած էր, Աստուածորդի միանգամայն մեծ և հզօր թագաւոր խռովեցաւ:

Հերովդէս ոչ թէ անոր Աստուածորդի, այլ թագաւոր ըլլալուն համար հոգ կրնէր, քանզի չէր ուզէր որ այն երկրին մէջ բաց իրմէ ուրիշ թագաւոր գտնուէր. ուստի միտքը դրաւ սպաննել տալ նորածին մանուկը, բայց չէր գիտեր անոր տեղը:

Կային մարդիկ որ գիտէին թէ ուր և ուր էր Յիսուս բայց չըսին Հերովդի, վասնզի կը սիրէին մանուկ Յիսուսը, ուստի Հերովդէս տղան մեռցնելու համար շատ անգամ միջոց մը խորհեցաւ: Հերովդէս սաչափ միայն գիտէր թէ Յիսուս մանկիկը Բեթղէհէմ ծնած էր, ուստի որոյեց Բեթղէհէմի սահմանին մէջ բոլոր նորածին տղայք սուրէ անցունել տալ:

Հերովդէս այս անգամութիւնն ընելով հառա՛ իւր նպատակին որ էր ըզՅիսուս կորսնցնել: Ո՛չ: Աստուած, որ իբրեւ ամենագէտ գիտէր Հերովդէսի խորհուրդը, հրեշտակ ղրկեց Յովսեփայ: Հրեշտակը երևնալով Յովսեփայ անոր երազին մէջ ըսաւ. «Այն գութ բռնաւոր մը ի խնդիր է սպաննել Յիսուս մանուկը, ուստի ել, և տղան ու մայրը մէկտեղ առնելով, հեռու երկիր մը փախիւր:» Յովսեփ արթննալով քունէն շուտով պատրաստեց էջը, և հեծցնելով զՄարիամ անոր գիրկը տուաւ մանուկը, և այնպէս գիշերուան մութին աճապարեց ճամբայ ելլել, այնպէս որ ոչ ոք գիտցաւ անոր փախուստը:

Դահլիճները զորս Հերովդէս զրկած էր բեթղեհէմի տղայք սուրէ անցունել՝ հետեւեալ օրը եկան հոն, և ամէն տուն մտնելով նորածին տղայ կը փնտռէին, և երբ կը գտնէին կաթնկեր տղայ մը, իսկ և իսկ յափշտակելով զանի մօրը գիրկէն՝ կը կտրէին, դառն ողբերու և սուգի մէջ ընկղմելով անոնց ծնողքը:

Այն միջոցին եթէ ոք բեթղեհէմի փողոցներէն անցնէր, ուրիշ բան պիտի չլսէր, եթէ ոչ մայրերուն ողբը, որ լայնով կ'ըսէին. «Վայ մեզ, վայ մեզ, կորուսինք մեր սիրելի որդեակը, և այլ ևս պիտի չտեսնենք անոր երեսը»:

Բայց դահլիճները կրցա՞ն սպաննել նաև զՅիսուս: Ո՛չ: Յիսուս հեռու տեղ կը գտնուէր: Աստուած ուրիշ տեղ զրկած էր զանի: Հերովդէսի խորհուրդը զՅիսուս սպաննելու չյաջողեցաւ, վասնզի Աստուած չկամեցաւ:

Բայց քիչ ժամանակ ետքը Հերովդէս մեռաւ, և Աստուծոյ հրեշտակը նորէն երևնալով Յովսէփայ երազի մէջ, ըսաւ անոր. «Յովսէփ, ել, հայրենիքդ գնա, քանզի Հերովդէս մեռաւ»:

Յովսէփ զՄարիամ և զՅիսուս առնելով դարձաւ իր երկիրը: Յովսէփ հիւսն էր: Յիսուս մնաց Մարիամու և Յովսէփայ քով, և հնազանդ էր անոնց: Յիսուս խելացի տղայ էր, և կը սիրէր միշտ Աստուծոյ վրայ խորհիլ և խօսիլ: Անոր հայրն, Աստուած, նաև անոր բոլոր ծանօթները, կը սիրէին զանի, վասն զի շատ հեզ և քաղցրաբարոյ էր Յիսուս, և որչափ կը զարգանար հասակաւ, այնչափ աւելի սիրելի կ'ըլլար ամենուն:

ՆԱԽՆԱԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԻ ԹՈՉՈՒՆՔ

Երկրիս նախկին դարերուն մէջ ապրող անասնոց և թռչնոց տեսակներ:

րուն շատերն յետ ժամանակաց բոլորովին անհետ եղած են: Թէ արդարեւ ժամանակաւ կային տեսակ տեսակ անասունք և թռչունք որ հիմա կորսուած են, յայտնի է անոնց ոսկրներէն և ուրիշ մնացորդներէն որ երկրիս խորերէն կը հանուին:

Բաւական տարիներ առաջ ճանապարհորդ մը Ամերիկայի մէջ գետի մը եզերքը գտնուած քարահանքի մը այցելութիւն ընելով, մեծ թռչնոյ մը ոտքերնեւ հետքը քարի մը վրայ տպաւորեալ տեսաւ և շատ զարմացաւ, վասն զի թռչնոյն ոտքին հետքն աւելի մեծ էր քան այն մարդուն ոտքին հետքը: Քարին վրայ տպաւորեալ տեսնուած այս հետքը կը նմանէր հաւերուն հետքերուն որ կաւի կամ ցեխի մէջ տպաւորեալ կը մնան: Յիշեալ անձն այն տեղերը քիչ մը զըննելով, քարերու վրայ տպաւորեալ ուրիշ շատ հետքեր տեսաւ: Որովհետեւ այս հետքերն աւելի մեծ են քան զհետս ջայլեման որ հիմա բոլոր թռչնոց մեծագոյնը կը համարուի, կը հետեւի թէ երկրիս նախկին դարերուն մէջ շատ մեծ և վիթխարի թռչունք կը գտնուէին երկրի վրայ, և թէ ասոնք կաւոտ կամ ցեխոտ տեղեր պտըտելով իրենց ոտքերուն հետքը թողած են այն տեղերը, և կաւ կամ ցեխը ժամանակաւ կարծրանալով քարացած է, և այնպէս, թէպէտ այն թռչունք տակաւ անհետ եղած են աշխարհիս երեսէն, անոնց հետքերը մնացած են քարացեալ կաւերու վրայ:

Մինչև մօտ ժամանակներ այն մեծամեծ թռչնոց բաց հետքերէն ուրիշ մնացորդք տեսնուած չէր. բայց քանի մը տարի առաջ ճանապարհորդ մը Նոր Զելանտա կոչուած կղզոյն մէջ այն վիթխարի թռչնոց քարացեալ ոսկրներէն ևս մեծամեծ չեղձեր գտաւ: Կղզւոյն բնիկները կը պատմէին թէ իրենց նախնիները, ոչ շատ տարիներ առաջ, այն թռչունները որսալու կ'երթային: Գիտունք այն ոսկրները ժողվելով, անոնց կտորներն այնպէս իրարու քով դրին որ թռչուններու ամբողջ ոսկրոտին կամ կմախը կազմուեցաւ, և այնպէս զանոնք իւրուպա բերելով թանգարաններու մէջ դրին: Հիմա ով որ կ'ուզէ, հին աշխարհին այն հազին թռչունները թանգարաններու մէջ կրնայ տեսնել: Վերի նկարը նախնական ժամանակի յաղթ թռչուններէն միոյն մէկ ոտքին պատկերն է: Այս պատկերը ճիշդ նմանութիւն է Ամերիկայի մէջ գետերուն եզերքը քարերու վրայ տեսնուած հետքերուն, որոնց թռչնոց ոտքերու հետք ըլլան ապացուցուած է:

Իսկ միւս պատկերը կը ցույնէ այն մեծամեծ թռչնոց մէկուն ամբողջ կմախը, որմէ նախնական ժամանակի թռչնոց մեծութիւնը կը հասկնուի: Յիշեալ կմախը ջայլեման և մարդու մը պատկերին մէջտեղ դրուած է, և ինչպէս կը տեսնուի, քան զերկուսն աւելի մեծ է: Այս տեսակ թռչնոց ճիւղերն անունը կը տրուի:

ՏՂԱՅՔ, ՀԵՏԵԻՆԱԼ ԴԵՊՐԻՆ ՄԻՏ ԴՐԵՔ

Ժամանակաւ անձ մը քառասուն տարի դործի մէջ գտնուած բարեկամի մը սա հարցումն ըրաւ. «Գիտե՞ս», ըսաւ, «այնպիսի անձ մը որ նենդութեամբ և խաբէութեամբ հարուստ եղած, և բոլոր կեանքը հանգստութեամբ անցուցած է»: Բարեկամն այս հարցման վրայ քիչ մը խորհելէն ետքը, «Ո՛չ», ըսաւ, «այնպիսի մարդ մը չեմ գիտեր. գիտեմ քանի մը հոգի որ խաբէութեամբ և սուտ հնարիւք յանկարծ հարուստ եղան և մեծ պատիւ և համբաւ ստացան, բայց այսպիսիներուն բախտը երկայն տևած չէ. փոքր առթիւ անոնց խարդախութիւնն իմացուած է, և իրենք իբրև անպատիւ մարդիկ աշխարհի առջև խայտառակուած են»: Գործածուած միջոցներուն բարի կամ չար ըլլալուն չնայելով ստակ վատակել և շուտով հարուստ ըլլալ ջանացողներուն մեծ մասն ընդհանրապէս գողութիւն, ստերգմութիւն և ասոնց նման չար գործքեր ընել գիւրաւ կը հաճին:

ՍԻՐԵԼԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆՉՍ

Մարիամ կիրակնօրեայ դպրոցէն տուն դալով, երբ ուրախութեամբ դուռնէն ներս կը մտնէր, ըսաւ իր մօրը. «Մայր, տես սա գեղեցիկ Աստուածաշունչը, շատ գեղեցիկ չէ՞»:

«Այո, աղջիկս», ըսաւ մայրը, «շատ գեղեցիկ է»:

“Մայր,” կրկնեց Մարիամ, “իմն է այս Աստուածաշունչը:”

“Քուկդ է՞, ու՞ր գտար,” հարցուց մայրը:

“Վարժապետս ինձի ընծայ ըրաւ, որպէս զի այս տարի անոր մէջէն համարներ սորվիմ,” պատասխանեց Մարիամ:

“Աղջիկս,” ըսաւ մայրը, “շատ ուրախ եմ որ Սուրբ գիրքէն համարներ բերնուց պիտի սորվիս այս տարի:”

“Բայց Աստուածաշունչ մը ընծայ առնելու համար ալ կ’ուրախանաս, այնպէս չէ՞,” հարցուց Մարիամ մօրը:

“Անտարակոյս,” պատասխանեց մայրը. “վարժապետդ շատ աղէկ ըրաւ որ այս Աստուածաշունչը քեզի ընծայ ըրաւ: Կը յուսամ թէ այսուհետեւ քովդ միշտ Աստուածաշունչ մը ունենալով, աւելի փութով պիտի կարդաս զայն, և անոր պատուէրները պիտի սորվիս:”

“Այո,” ըսաւ Մարիամ, “թէպէտ բոլոր շաբաթը գարոցին մէջ սորվելու շատ բաներ ունիմ, կը յուսամ թէ սիրելի Աստուածաշունչս պիտի չմոռնամ երբեք:”

“Աղջիկս,” նորէն հարցուց մայրը, “ինչո՞ւ համար սիրելի Աստուածաշունչս կը կոչես այս գիրքը. միթէ մի պատճառաւ որ վարժապետիդ կողմէն քեզի ընծայ տրուեցաւ, կամ վասնզի գեղեցիկ կազմուած և ոսկեղօծ է:”

“Ո՛չ,” ըսաւ Մարիամ, “այս բաներուն և ոչ մին մտքէս անցաւ: Աստուածաշունչը թէ և գեղեցիկ կազմուած չըլլայ, գարձեալ սիրելի է:”

“Ուրեմն,” ըսաւ մայրը, “ի՞նչ պատճառաւ Աստուածաշունչը քեզի սիրելի է:”

“Սա պատճառաւ որ,” ըսաւ Մարիամ, “դուն և հայրս ինձի միշտ կ’ըսէք թէ Աստուածաշունչն Աստուծոյ խօսքն է, և աշխարհիս պատուականագոյն և ազնուագոյն բաները կը սորվեցնէ մեզի: Այս բաներուն համար է որ սիրելի Աստուածաշունչս կոչեցի այս գիրքը:”

Մարիամու մայրն անոր այս պատասխանին վրայ սա կերպով խօսեցաւ. “Այո, Աստուածաշունչին Աստուծոյ խօսքն ըլլալը, և աշխարհիս ազնուագոյն և պատուականագոյն բաները մեզի սորվեցնեն արդարեւ երկու զօրաւոր պատճառներ են այս գիրքը սիրելի կոչելու: Ուրեմն, աղջիկս, շնորհակալ եղիր Աստուծոյ որ մեզի այսպիսի գիրք մը պարգեւած է, և ջանա միշտ այս գիրքն իբրեւ Աստուծոյ պատգամ կարդալ և անոր պատուէրներն իբրեւ Աստուծոյ պատուէրներ պահել. եթէ այսպէս կ’ընես, միշտ ուղիղ և բարւոք ճամբուն մէջ կը գրանուիս, և միշտ երջանկութիւն և խաղաղութիւն կը վայելես:”

Մարիամու մօրն այս խրատը ստուգիւ ամենուս համար օգտակար է:

ԳԵՂԵՑԻԿ ՇԵՆՔ ՄԸ

Այս գեղեցիկ չէնքը թագաւորական պալատի մը չափ մեծ, և հազար և մի գիշերը կոչուած վէպերուն մէջ նկարագրուած պալատներուն պէս գեղեցիկ է: Այս չէնքին գմբէթը որ բոլոր քաղքին վրայ կը նայի՝ քանի մը մօրն հեռուէն կրնայ տեսնուիլ: Շէնքին առաջոյ կողմը զարդարուած է շքեղ և հոյակապ սիւներով: Պալատին դուռը ելլելու համար մարմարիոնէ աստիճաններ կան, իսկ դուռները պղնձէ են և այնպէս գեղեցիկ և փառաւոր, որ իւրաքանչիւր փեղկ երկու հազար լիրայի շինուած է: Բոլոր այս զարդերը թագաւորական պալատի մը վայելուչ զարդեր են: Այս պալատն Սմերիկայի միացեալ Նահանգաց ազգային պալատն է: Սմերիկայի միացեալ Նահանգները թագաւոր կամ կայսր չունին: Չորս տարին անգամ մը ժողովուրդն իր մէջէն կ’ընտրէ մէկը որ այն չորս տարուան մէջ կը կառավարէ տէրութիւնը: Ժողովրդեան կողմէն ընտրուած այս անձը կը կոչուի նախագահ: Միացեալ Նահանգաց տէրութիւնն ունի ազգային Ժողով մը, որ ամէն տարի դումարուելով, կ’իմացնէ նախագահին թէ ինչ կերպով պիտի կառավարէ երկիրը և օրէնքներն ինչպէս պիտի գործադրէ: Ազգային Ժողովոյ անդամներն ևս Ժողովրդեան կողմէն կ’ընտրուին, և չեն թողոր որ նախագահն այնպիսի բան մը ընէ որ վնասակար է ազգին: Ազգային Ժողովոյն նիստերը կ’ըլլան վերոյիշեալ պալատին մէջ որ բուն այս նպատակաւ շինուած է:

“ԾՈՎԻՆ ՏԱԿԸ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ ԳՏԱՅ”

Ժամանակաւ միսիոնար մը սուգակի (պալլըճ) մը տուն այցելութիւն ընելով, զարմանօք տեսաւ սենեկին մէկ անկիւնը ոստրէ մը որոյ բերանը գիրքի մը թուղթերէն թերթ մը կար: Միսիոնարը տեսնելով որ սուգակն իբրեւ պատուական և նշանաւոր բան մը կը պահէր այն ոստրէն, պատճառը հարցուց սուգակին, որ հետեւեալ զարմանալի դէպքը պատմեց անոր: “Անգամ մը,” ըսաւ, “ծովուն յատակն իջած էի, և մինչ չորս դին կը նայէի, քարի մը վրայ տեսայ այս ոստրէն՝ բերանը թուղթի կտորով: Իսկոյն քաշելով հանեցի ոստրէն քարին վրայէն, և սկսայ անոր բերնին թուղթը կարդալ: Թուղթը հոգեւոր տետրակի մը մէկ թերթն էր: Այսպիսի անակնկալ և զարմանալի կերպով գտնուած թերթին խօսքերը մեծ ազդեցութիւն ըրին սրտիս, այնպէս որ, դեռ ծովին տակը, սկսայ մտքէս ըսել. ‘Որովհետեւ Աստուծոյ շնորհքը փրկատուով մինչև հոս հետամուտ է ինձի, այլ ևս չեմ կրնար դէմ դնել անոր մեծագութ հրաւէրին:’ Այս ըսելով իսկոյն ապաշխարեցի հոն, և զգալով որ մեղքերս ներուեցան փրկատուով, խաղաղ և ուրախ սրտիւ գոչեցի. ‘Ահա ծովին տակը փրկութիւն գտայ:’”

Սմերիկայի միսիոնարաց ընկերութեան կողմէն
Խմբագիր ձ. Բ. ԿՐԻՆ
Ֆիլադելֆիայի եօգուշու, Ամերիգան խան

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱԿՈՒՄ ՊՅՏԱՅԵԱՆ